

זוהר השבוע

חוברת לימוד שבועית
במגוון נושאים ע"פ תורת הקבלה

פרשת - פינחס | ה'תש"פ | גליון: 20

מעובד ע"פ שיחותיו של
הגאון המקובל רבי שמעון דהן שליט"א

תוכן העניינים

ג		זוהר הקדוש פרשת - פינחס
ה		דעת ותבונה שיעור יד'
ז		שער הגלגולים שיעור יד'
ט		אוצרות חיים שיעור יג'
יא		והנה חלום שיעור יב'

058-555-5711

anonymstu@gmail.com

www.zoharharakia.co.il

יז"ל ע"י כולל 'זוהר הרקיע'
רמת גן, סוקולוב 14

קטע פתוח שיעור הזוהר הקדוש על הפרשה

(תרגום מילולי | רוח הקודש)

יְהוָה, (איוב לג) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַעֲלֶה אֶל פְּעָמַי שְׁלוֹשׁ עִם גִּבּוֹר. וְהִרְשָׁעִים שִׁנְאָמֶר בָּהֶם (קהלת ח) וּבִכְן רֵאִיתִי רָשָׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ, גָּרְמוּ אֱלֹהֵיךְ יִשְׂרָאֵל, שִׁנְאָמֶר עֲלֵיהֶם (עמוס ב) עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל. אַחֲרֵי שֶׁקִּלְקְלוּ עֲצָמַי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וְלֹא זָכוּ בֵּיהֶ"ו, שִׁנְאָמֶר בּוֹ (קהלת יא) מְקוֹם שִׁפּוֹל הָעֵץ שָׁם יִהְיֶה. וְנִדְוָנוּ בְּגִיהָנָם בְּמִשְׁחִית אֶשְׁכִּבְנוּ, דְּהֵינּוּ ה'. וְנִדְוָנוּ בְּגִיהָנָם בְּמִשְׁחִית אֶשְׁכִּבְנוּ, דְּהֵינּוּ ה'. וְנִדְוָנוּ בְּגִיהָנָם בְּמִשְׁחִית אֶשְׁכִּבְנוּ, דְּהֵינּוּ ה'.

אף וְחַמָּה.

(זהר חלק ג דף רטו/ב)

יְהוָה, (איוב לג) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַעֲלֶה אֶל פְּעָמַי שְׁלֹשׁ עִם גִּבּוֹר. וְהִרְשָׁעִיָּא דִּאֲתָמֶר בְּהוֹן, (קהלת ח) וּבִכְן רֵאִיתִי רָשָׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ, גָּרְמוּ אֱלֹהֵיךְ יִשְׂרָאֵל, דִּאֲתָמֶר עֲלֵיהֶו, (עמוס ב) עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל. בְּתַר דְּקִלְקְלוּ גִרְמֵיהֶו תִּלְת זְמָנִין, וְלֹא זָכִי בֵּיהֶ"ו, דִּאֲתָמֶר בֵּיה (קהלת יא) מְקוֹם שִׁפּוֹל הָעֵץ שָׁם יִהְיֶה. עַל אֲרַבְעָה לֹא אֶשְׁכִּבְנוּ, דְּהֵינּוּ ה'. וְאֲתִדְּנִי בְּגִיהָנָם, בְּמִשְׁחִית אֶף וְחַמָּה.

וכן גם חתונה, ילדים, בית וכו'.. ואם עמד בנסיגות 'עולים כיתה'.

וכשיבוא ברוח הנסיון יהיה על עניין הפה: דיבור, נימוס, לשון הרע וכו'..

ואם תיקן יבוא בנשמה וזה בא לידי ביטוי במחשבה: התבוננות, ראייה פנימית וכו'.. אדם ממחשבה יכול לדבר שתי מילים בשבוע וכן לגבי אוכל וכו'..

הבעיה שלנו היא שאנו לא מכירים את הבורא יתברך, ובכל גלגול אנו מכירים יותר טוב, אחרי שאדם מתגלגל מאה או מאתיים פעם חקוק אצלו העניין של הבורא "אלה אלהיך ישראל" כאן התחיל העגל שאמרו "אלה" שיש כמה ח"ו, ולמה אמרו אלה על העגל הרי העגל אחד, אלא הם ראו שהאלוהים שלנו חלילה הוא הרבה. **זה** הבעיה שלנו שאנו ראינו את הבורא ברבים: כסף, ספורט וכו'.

ברגע שאדם לא תיקן והתגלגל שלוש פעמים: **על ארבעה** "לא אֶשְׁכִּבְנוּ,

פרשת פינחס מובהקת הרבה בנושא הגלגולים, הגלגולים הולכים לפי הוי"ה, אנחנו מתגלגלים כנגד שלוש אותיות כנגד יוד הא ואו דשם הוי"ה כנגד נפש רוח נשמה, חיה ויחידה לא מתגלגלים, ועל זה הזוהר רוצה לדבר.

אתן הקדמה קלה, כתוב באיוב "הֵן כָּל אֱלֹהִים יַעֲלֶה אֶל פְּעָמַי שְׁלוֹשׁ עִם גִּבּוֹר." מכאן לומדים על שלושת הנר"ן שמתגלגל ותו לא.

בן אדם יכול להתגלגל גם אלף פעמים אז למה כתוב שלושה: שורש הגלגולים הוא מה שכתוב בזוהר, וזה בעצם הקדמה לגלגולים.

אצילות - חיה, יחידה. י

בריאה - נשמה. ה

רוח - יצירה. ו

נפש - עשיה. ה

נפש מסמל על תאוות גשמיות בעולם הזה כגון: שינה, אכילה, שתיה וכו'..

לעשות מה שרצה, וגרם להביא את ה'אף וחימה' על עם ישראל, ומי ראה את המלאך המשחית הזה? הלוא הוא פנחס וכך הציל את העם.

כתוב ויאמר ה' את משה הנני נותן לו בריתי שלום

כלומר החימה שלי היא ששלחתי את המלאך שנקרא חימה, עמד לגמור אתכם 'במכות' קשות מאוד ופנחס ראה את זה ונתן לו את המכה והחזיר את המשחית חזרה. וזה מה שכתוב והשיב את חמתי מעל בני ישראל* * .

זה הסוד שמעשה אחד של יהודי לגמור את כל הקורונה הזאת בפעם אחת!!
ואנו יכולים להגיע למליונים חס ושלום.

וְאֶתְנַטֵּעַ וְאֶתְרַפָּא, וְאֶתְעַבֵּיד אִיפָא טָבָא,
(ישעיה כט) לֹא עָתָה יְבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה
פָּנִיו יִחְוָרוּ, לְמַהוּי מְרַכֶּבְתִּיהָ בִּיצֵר הָרֶעַ,
דְּאִיהוּ נָחַשׁ, וְכָל מִינֵי חַיָּה בִּישָׂא.

החוחים" יפה את רעייתי וכו'..

והזכר נקרא "כתפוח בעצי יער.. כן דודו בן הבנים" כי לתפוח יש שלושה צבעים: ירוק צהוב ואדום.

ולפי הצבעים הללו אנחנו יכולים לדעת על האדם.. יש אחד ילבש אפור וחום ויש אחד ילבש אדום ושחור וכו'..

כל אדם לפי המוח של אותו היום יתלבש. **ונשים** בד"כ שהם נמצאות 'למטה' ילבשו כהה שחור ואדום בעיקר ושחורות להטהר הם לובשות בהיר.

דְּהִינּוּ ה'. וְאֶתְדַּנּוּ בְּגִיהֶנָּם, בְּמִשְׁחִית אָף וְחִימָה."

אפילו משה רבינו פחד מהמלאך שנקר "אף וחימה".

המגיפה הזאת של היום איך היא נקראת? גיהנם, משחית או אף וחימה? היא נקראת אף וחימה, הם משחיתים, גיהנם זה המדרגה הכי נמוכה.. מה שאנו נמצאים עכשיו זה יותר גרוע מגיהנם ולמה?! גיהנם זה שניים עשר חודשים פחות שבוע.. והמשחית יותר גרוע.

יותר גרוע מזה: זה אף וחימה, כי הם משמידים כמויות במכה אחת, יש לו כף יד גדולה על כדור הארץ וברגע שהוא נותן מכה אחת הוא משמיד מליון 'בר-מינן' ומי הביא את ה'אף וחימה על עם ישראל? זמרי בן סלוא, כשהביא גויה ורצה

וּלְבוֹשִׁין דְּתַלְתְּ אֲתוֹנוֹן אֲלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעִין בְּקֶשֶׁת, דְּאִינוֹן חִיוּר סוּמָק וִירוֹק. מֵאֵן דִּיִּתִּי בְּזִמְנָא חֲדָא, אִיהוּ חִיוּר. בְּתַנְיִנָא, סוּמָק. בְּתַלְיָתָא, יִרוֹק. וּבְגִין דְּבִיעֻקְבִּי אֲתַלְלִילוּ אֲתוֹנוֹן, וְאֲשֶׁתְּרֵשׁ אֵילָנָא

אלה הם הצבעים:

אצילות - חיה, יחידה. "

בריאה - נשמה. ה' | חיוור = לבן

רוח - יצירה. ו' | ירוק = צהוב

נפש - עשיה. ה' | סומק = אדום

יש גלגולים שמתגלגלים עם השלושה במכה אחת עם כל הנר"ן, וזה מקרה מאוד מיוחד.

האישה יש לה מגוון צבעים וכינויים כמובא בשיר השירים "כשושנה בין

דעת ותבונה לסוהרי"ח | פרק א' - שיעור יד'

זה, ספר "דעת ותבונה" - עמ': ע"ט.

"ועתה נבאר הבחינה השנית של העשר ספירות והיא בחינת עשר ספירות בצירור אדם עליון כלול משלושה קווים, ימין שמאל ואמצע, בסוד אור ישר כנוכח למעלה, והעניין הוא, שהנה דרך הקו הנוכח, אשר הוא מתפשט מלמעלה למטה, וממנו מתפשטים העשר עיגולים, הנה גם הקו הזה מתפשט מלמעלה מן ראש גג העליון של העיגול העליון מכולם, עד למטה בתחתית סיום כל העיגולים."

ועתה הנה אנו באים בביאור העניין של "יושר ועיגולים", והנה כאשר אנו מתבוננים בעולם אנו רואים כי הכל הולך אחר זה המבנה וזו התבנית, הנה תנו מבטכם על תבניתה של "הארץ" אשר אנו עליה, אשר היא עגולה כדורית, והירח גם הוא כדורי ועגול, וכך גם השמש וכל הכוכבים הנראים בשמי הלילה או בשעות הבוקר המוקדמות, כנאמר בכוונות של קריאת שמע ישראל, "שאו מרום עיניכם, וראו מי ברא אלה", אותיות "שמע" הם ר"ת "שאו מרום עיניכם", וכך גם כן כל העולמות כולם הם בסוד התבנית הכדורית העגולה וקו האור הנאצל בהם המהווה אותם ומחייה אותם.

והנה אנו מציירים בעין דעתנו, עשרה עיגולים כדוריים עגולים וזכים, כאשר כל אחד מקיף את חבירו מכל צדדיו כדור בתוך כדור "ממש כמו שכבות של בצל" האחד בתוך השני, מן הגדול ביותר ועד לקטן ביותר אשר הוא גם הפנימי ביותר, ואל העיגול הראשון, הכדור העליון, נאצלים שלושה קווים אלו שהרב מדבר עליהם, והם קו החח"ן מימין, קו הבג"ה מן השמאל, וקו הרתי"ם, מן האמצע, על ציור זה האדם

אז אם נזכיר כי בשיעורים שלמדנו עד עתה, למדנו מושגים בשפת הקבלה הנקראים "אורות וכלים", ואמרנו כי המאציל העליון יתברך שמו לעד, האציל מאורו האין סופי "כלים", אשר היו בלועים בתוך האור, ועל ידי הליך של צמצום האור וסילוק זכותו, אשר נקרא בשפת הקבלה "עיבוי האור", נוצר ונישאר הכלי (הכלי נוצר עקב הסתלקותו של האור), וכל מהותן של הכלים הן העליון והן כל הכלים שלמטה ממנו הוא להכיל את האור הנאצל לתוכם, לאחר קיומו היציב של הכלי, וגם זה נעשה בדרך של צמצום, כלומר האצלת האור אל הכלי ונסיגת האור ממנו עד כדי יציבות ויכולת הכלי כפי כוחו ויכולתו להכיל בתוכו את זה האור הנאצל אליו.

ונזכיר שמן הכלי העליון אשר הוא הזך ביותר מבין הכלים ובו עוצמת האור היא הזכה ביותר, ככל שיוורדים מטה הכלים הולכים ונעשים קטנים עבים וגסים יותר, והאור שבהם הולך ופוחת, בדרך של צמצום האור מעוצמתו האדירה כפי שהיא בכלי העליון, עד אשר האור מגיע אל כלי המלכות, אשר בה כבר אין הוא נקרא "אור" כלל, "דהרי לית לה מן גרמה כלום", אלה שבכלי המלכות שהוא הכלי העב והגס והחומרי ביותר האור הוא רק בבחינת "הארה" ולא אור ממש כמו בכלים שמעליו, ומכל שכן ביחס לכלי העליון אשר הוא הזך ביותר, ומכל שכן אלף אלפי פעמים ביחס לאור אין סוף עצמו, אשר משום עוצמתו האדירה נצרך כל זה התהליך של צמצום האור אל הכלים "במידה" "קצבה" "ומשקל", על מנת שיוכלו הנבראים הנאצלים והנעשים לקבלו, כל אחד כפי יכולתו.

והנה אנו מתחילים את הלימוד של שבוע

הברואים בני אדם, ולזכור שחלילה מלצייר במחשבה שיש חס ושלוש דמות של איברים או כיוצא בהם במערכת האלוקות, אלא הכל על דרך ההמשלה הציווית.

והנה לעניין דבריו של הרב, רק בחיבור של יושר בעיגולים, ורך ורק על ידי החיבור ביניהם נוצרת לנו "הארה", משום שהאור כשלעצמו, אם אין לו התנגדות אין הוא מאיר, ולכן שלימות ההארה היא אך ורק על ידי החיבור בין השנים, כלומר בין "יושר לעיגולים", שהנה טבע האור הוא להאיר על קו מסוים כמו למשל "ספקטרום האור", אבל הוא חייב שתהיה לו התנגדות של כלי, על מנת שתוכל להתגלות הארתו, כמו על דרך המשל, קרן של אור העוברת דרך "מנסרה", הקרן כאשר היא לבדה הרי שיתגלה ממנה רק גוון אחד, מה שלא כן כאשר היא עוברת דרך "מנסרה" אשר אז נגלים ממנה כל הגוונים, כלומר כל "גווני הקשת", וזאת רק על ידי התנגדות של כלי המנסרה לקרן האור.

ונשוב לראות בתוך הספר, עמוד ע"ט. "והנה פשוט ומבואר הוא כמה מיני עולמות נאצלו נבראו נוצרו ונעשו, אלף אלפים וריבי רבבות עולמות וכולם בתוך זה החלל הנזכר."

ונבאר דבריו אלו של הרב ובזאת נסיים את השיעור, וכמו שלמדנו בתחילה, כאשר הכל היה ממולא באור אין סוף ב"ה, ולצורך ההתגלות ובריאת העולמות סילק יתברך, את האור לצדדים בסוד הצמצום, בצורת מעגל הולך ומתרחב מן המרכז אל החוץ, וכך נוצר זה החלל הפנוי מן האור, ואל תוך זה החלל נאצל הקו אשר בו נבראו כל אלו העולמות כולם כלומר עולמות אבי"ע, וכל מה שבתוכם, אלף אלפים וריבי רבבות עולמות.

העליון של יושר ועיגולים של קו ימין שמאל ואמצע.

והנה נבוא לבאר, שבאלו הקוים, ואלו העיגולים, באם הם נפרדים אין להם קיום כלל, אלא כל העניין הוא השיתוף ביניהם, והאחד משמש לשני, קווים לבדם אינם כלום, והעיגולים לבדם אינם כלום, אלא רק בהתכללות ובשיתוף ביניהם, בין הקוים לעיגולים רק כך ישנה "חיות הארה והויה", והתהליך המכוון של כלל הבריאה הוא השיתוף והחיבור ביניהם, והנה נבוא לראות מה נותן לנו זה החיבור בין היושר לעיגולים מתוך דבריו של הרב בספר.

ובתוך הספר, "הנה גם הקו הזה מתפשט מלמעלה מן ראש גג העליון של העיגול העליון מכולם, עד למטה בתחתית סיום כל העיגולים, והקו מתפשט ויורד באמצע כל העיגולים מלמעלה למטה בציר צלם אדם ישר בעל קומה זקופה."

והנה זה האדם כלול מרמ"ח איברים מצטיירים בציר שלושה קווים ימין ושמאל ואמצע כולל גם כן עשר ספירות, והבחינה השנית הזאת היא הנקראת צלם אלהים, ועליה רמז הכתוב, "ויברא אלוהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו" וכמעט כל דברי ספר הזוהר והתיקונים, רוב דבריהם מתעסקים בזו הבחינה השנית בלבד כמו שבארנו מעלה."

והנה שוב נחזור על ההדגשה והאזהרה החמורה של דברי הרב מהפתיחה של זה הספר הקדוש, כי כל עת שאנו רואים מושגים של "אדם" או "איברים" וכיוצא בהם, אין זה נמצא באלוקות כלל, אלא הכל בדרך של המשלה ציווית על דרך "דברה תורה כלשון בני אדם" רק על מנת שנוכל להבין את האלוקות במושגים המוכרים לנו אנו

שער הגלגולים פרק א' - שיעור יד'

שער הגלגולים - הקדמה ב

ודע, כי עכ"ז אותה נפש הגר, כיון שנתחברה בעה"ז עם הרוח ההוא, וסייעו להטיב מעשיו, והיתה מרכבה אליו בעה"ז, ועל ידה זכה הרוח ההוא להתקן, לכן גם נפש הגר ההיא, תעלה עם נפש העיקרית של הרוח ההוא, ויהיו שתייהם במדרגה אחת בעה"ב, שכנים יחד, ולא תתפרד ממנה:

גם דע, כי לפעמים יהיה, שכאשר תתגלגל הנפש לבדה לתקן עצמה, תשתלם כ"כ במעשיה, עד שתזכה אל מדרגת הרוח שלה,

לפעמים אנו רואים מצב בו האשה שירדה "לסייע" לאדם להתקן בגלגול

אע"פ שאינה אשתו האמיתית, מאחר ועל ידה זכה לתקן את הרוח הם יהיו שכנים בגן עדן

והיתה מרכבה אליו בעה"ז, ועל ידה זכה הרוח ההוא להתקן, לכן גם נפש

הגר ההיא, תעלה עם נפש העיקרית של הרוח ההוא, ויהיו שתייהם במדרגה אחת בעה"ב,

שכנים יחד, ולא תתפרד ממנה: יש מצב בו יתחברו שני נשים, נסכיר: לצורך ההסבר

נקרא לאישה נפש, וזה באמת כך, הנפש היא הנקבה, והזכר הוא בחינת רוח, ע"פ הקבלה

לזכר יכול להיות 18 נשים, כמו דוד המלך לדוג' וכן מצינו אצל יעקב שהיו לו שני נשים

שתיים שהם ארבע, באופן קבלי זה נראה כך: כנגד הו"ק שלו (גוף) יש לו את רחל,

ומאחוריה את בלהה וכנגד הג"ר (ראש) ישלו את לאה, וזהו סוד הד' של התפילין, ומאחורי לאה יש את זלפה הרי לנו שתיים שהם ארבע.

רחל נתקנת ביום ולאה בלילה, והן מסמלות את האות ה' בשם הויה, רחל לקחה

ה' מבלהה ונעשתה רחלה וכך יכלה להוליד,

והנה אז אין יכולת אל הרוח שלה לבא עמה כנז"ל, לפי שהכלל הוא שאין שניהם או שלשתם יכולים להתמכר יחד בגלגול אחד, אם לא ברוחק גדול, כמו שיתבאר בדרוש אחד, שם, אלא כל אחת תתגלגל לבדה כנז"ל, כי תחלה צריך לתקן הנפש, ואף אשר נתקנה, אי אפשר לרוח לבא עמה, אבל צריך שימות, ואחר כך תחזור הנפש להתגלגל, ואז תזכה אל הרוח. וכן אחר שנתחברו שניהם נפש ורוח, ונתקנו שניהם, אי אפשר שיקבלו הנשמה שלהם, עד שיתגלגלו פעם אחרת, ואז יזכו אל הנשמה:

ויהיו שתייהם במדרגה אחת בעה"ב, שכנים יחד, ולא תתפרד ממנה ישנה מציאות שהזכר יקח שני נשים אחת האמיתית שלו ועוד אחת שמסייעת לתיקון שלו ובעולם הבא הם יתחברו ויחיו ביחד ויהיו בעולם האמת שלושה, שני נשים ובעל.

גם דע, כי לפעמים יהיה, שכאשר תתגלגל הנפש לבדה לתקן עצמה, לפעמים

מגיעה הנפש לבדה, לא סתם הכבוד הוא משכן הנפש שהיא הנקבה כנז"ל כי כבוד זה גי' 26

וכבוד זה מלשון כבוד, התנאים בגמרה קראו לנשותיהם מכבודותיה, כי הכבוד מלביש ללב

והלב מלביש למוח והלבוש מכבוד את לובשו כמו שמצינו אצל רבי יוחנן שקרא לבגדים

שלו מכובדיי.

ומתי שתשתלם כ"כ במעשיה, עד שתזכה אל מדרגת הרוח שלה, והנה אז אין

יכולת אל הרוח שלה לבא עמה כנז"ל, לפי שהכלל הוא שאין שניהם או שלשתם יכולים להתמכר יחד בגלגול אחד, אם לא ברוחק

גדול, כמו שיתבאר בדרוש אחד, שם, אלא כל אחת תתגלגל לבדה כנז"ל, כי תחלה צריך

פועל חזק יותר ומחמם את הדם ואז הידיים מזיעות ויש חוסר מנוחה כי הגוף רוצה לזוז כדי לשרוף את האנרגיית יתר, לכן התעמלות עוזרת לכבד, יש כאלו שפעילים יותר מידי ולא אוכלים מספיק ואז הראש הידיים, רגליים קרות כי הם שרפו את כל האנרגיות, עליהם לאכול יותר ולאזן את המצב וכשהכבד מפרק בעצם מזכך את הסוכר, הלב לוקח אותו ואנחנו חשים הנאה, לכן אנשים דיכאוניים במיוחד מרגיעים את העצבות שלהם עם סוכר ואוכל, הפסיכולוגים הרבה פעמים לאכול שוקולד כדי לורמם משהו מדוכדך.

כל זה סוד הכבד, לב, מח שאותם אנו מזככים בלימוד שלנו כאן אנחנו צריכים לשמור על הכבד מאוד מאוד כי הכבד נקרא בעולם הרוחני מלאך המוות, הלב נקרא יצר הרע והמוח הוא היצר הטוב, והוא מכניע את הלב והכבד והופך את השליטה על הגוף מלמך למלך ולכן יש המון מחסומים ושסתומים על מנת להגיע אל המוח כי אם יגיע דם אל המוח הוא יקבל שבץ מוחי או שטף דם לא עלינו, על כן עלינו לעבוד על העורקים, ורידים, ונימים וכך מגיע המוח למצב האידיאלי ביותר ואז האדם יכול ללמוד ולנצל את המוח בצורה הכי טובה, כי נפש בריאה היא בגוף בריא, חייבים גוף בריא וגוף בריא זה רק עם אכילה נכונה, ומה קורה לאדם שמעמיס אוכל? בדרך כלל אדם עם בטן מלאה או שהוא רוצה לישון או שהוא מלא תאוות לכן כתוב "צדיק אוכל לשובע נפשו" כי הם לא מעמיסים יותר מידי אז ברגע שהם אוכלים הם לומדים טוב יותר, לעומת זאת לך תגיד לעם הארץ שאכל עכשיו ארוחה דשנה: לך תקרא קצת תהילים, זה פשוט לא יקרה כי הבטן עמוסה ולא נשאר פנאי למוח לדברים כאלו, זהו שער הגלגולים הוא מכין אותנו להתקדש ולהזדכך יהי רצון שקב"ה יתן לנו כח לעבוד על המידות ולזכות מרכבה לקדושה אמן ואמן

לתקן הנפש, ואף אשר נתקנה, אי אפשר לרוח לבא עמה, אבל צריך שימות, ואחר כך תחזור הנפש להתגלגל, ואז תזכה אל הרוח. וכן אחר שנתחברו שניהם נפש ורוח, ונתקנו שניהם, אי אפשר שיקבלו הנשמה שלהם, עד שיתגלגלו פעם אחרת, ואז יזכו אל הנשמה:]

אתן לכם דוג' יפה על מנת שנבין את דברי הרב, אדם בא לתקן לדוג' את הרוח, ומסתמא הוא 'מנהיג' בדיבורים וכיוצא, אז נמשיל אדם שנניח ישלו הרבה אולמות אירועים, אם הוא לא יבין באוכל, הוא יקרוס, הוא חייב למצוא משהו שמבין באוכל שירים אותו שיטפל לו בחלק הפרקטי של העסק בעוד שהוא מנהל את המשא ומתן וסגירת חוזים וכל הדיבורים הנלוים בעסק זה. אותו דבר עם הנפש והרוח, הרוח לא תסתדר בעולם הזה בלי הנפש, האדם ימות, הוא צריך לאכול, להתקלח לטפל בצרכי הגוף, הרוח לא אחראית לדברים האלו, לכן הנפש מלווה אותה ובכך מאפשרת לה להתקיים כמו שצריך ודואגת לכל הפן החומרי ובכך מסייעת לתיקון הרוח.

אנו רואים זאת גם בכבד, כל חומר שאנחנו מכניסים לגוף חייב לעבוד אצל הכבד, לסינון רעלים וכיוצא, ומשם הוא עובר ישר ללב דרך הדם, נמצא שנפש והרוח תמיד מתקשרים בניהם, ואם לא יעבדו יחד כל הגוף עלול להזדהם, ניתן דוגמא לא עלינו במחלת השחמת שנובעת מריבוי שומן שעוטף את הכבד ופוגע בכיצועים שלו, וכך הכבד נהיה מזוהם, הלב רואה מה קורה מצב של תפקוד חלש בכבד ומסייע לו ועובד 'שעות נוספות' ודופק מהר יותר על מנת להפחית את הנזק, בנוסף הוא גם גורם לחימום יתר וזה מסייע לכבד, כי הכבד זקוק להרבה חום כדי לעבוד יותר טוב, עכשיו אם הלב לא ידע מה קורה בכבד מהר מאוד הוא יזדהם גם, כשהגוף מוצף סוכר לדוג' והכבד עמוס בסוכר, הלב

אוצרות חיים - שער העקודים | שיעור יג'

הספירות כנזכר למעלה שיצאו חסרים בלי תשלום, והיה זה בכוונה גמורה כנזכר.

אז יש לנו חמישה אורות, הם הנרנ"ח, נפש רוח נשמה חיה ויחידה, שאמרנו שבבוא הכתר נשלמו כל אלו חלקי ההארה במלכות, ואם כן, מה קורה עם ספירת היסוד שהיא למעלה מן המלכות? ומה גם כן עם הו"ק? והבינה שמעליהם? ובכן הספירות הללו טרם נשלמו בכל חלקי הארתם.

והנה לבאר זאת, אמרנו שיש לנו את האורות אשר הם "עקודים" בפה, והם אחודים וקשורים יחד עשרה אורות הם אורות עשר הספירות, והנה האורות האלו יוצאים מן הפה על מנת להאיר בכלים, והאורות האלו רצים ושבים לסיבת בדיקת יכולת הכלים בקבלת הארתם, והנה האור יורד, ובאם הכלי מסוגל להכילו ולסובלו, הרי שעשה את תפקידו והוא שב להאיר בזה הכלי, והנה האורות האלו הם חמישה אורות הנרנ"ח, אשר נוסף עליהם עוד אור חיה ואור יחידה, ואז הם סך הכל שבעה אורות, נפש רוח נשמה חיה ויחידה, ונוסף עליהם עוד אור חיה ועוד אור יחידה, שבעה אורות סה"כ.

ואת אלו האורות הנ"ל מאציל הבורא יתברך מבלי העקודים, אל המלכות, והנה קיבלה המלכות את כל שלימות חלקיה ונשלמה הארתה, אבל הספירות שלמעלה ממנה הו"ק וספירת הבינה טרם נשלמה הארתם, והנה נראה בהמשך דבריו של הרב את תהליך השלמת הארת הספירות בכלים.

ובתוך הספר, "והנה עתה היו חסרים עדין כל הספירות כנזכר למעלה שיצאו חסרים בלי תשלום, והיה זה בכוונה גמורה כנזכר ולכן הוצרכו לחזור להתעלות אל

ספר אוצרות חיים שער העקודים, פרק ג.

ונזכיר כי אנו עוסקים בעניין צמצום האור וגילוי הכלי, ואמרנו כי תהליך יצירת הכלי הוא על ידי "עיבוי האור" אשר בנסיגתו ועיבוי נוצר הכלי, ונחזור מעט ונזכיר משיעור קודם, ולמדנו שהאורות חזרו למעלה וכל אחד תפס מקום הספירה הפנוי שמעליו, והחכמה נכנסה לעלות אל מקום הכתר אשר היה פנוי מאורו, וכך עם הבינה וכל שאר הספירות, וגם כן למדנו שככל שהכלי הוא עליון יותר הוא כולל יותר שלימות הארת הספירות, עד שהכלי הנמוך ביותר שהוא המלכות, ההארה בו היא הפחותה ביותר, והנה בפרק הזה אנו נראה את שלבי צמצום אור הספירות מכלי לכלי, עד כדי יכולת הכלים לסבול את האור כפי יכולתם.

ועל דרך המשל ביחס הכלים ויכולתם להכיל את האור, אדם שמנסה להרים משקל מאה ק"ג, הוא ורואה שקשה לו וכבד עליו, הוא מפחית מעט, ורואה שעדין קשה עליו המשקל הנותר, ומפחית עוד קצת מהמשקל, עד שהוא מגיע אל המשקל הרצוי שיש ביכולתו להרים, מבלי שמשקל המשא הזה יפגע בו, כלומר מספיק כדי יכולתו, כך הבורא יתברך עשה ביצירת הכלים, האיר בכלי עוצמה מסוימת עד אשר כבדה על הכלי עוצמת ההארה ונסוג ממנו, עד שהביאו למצב קבלת האור בעוצמה שבה יוכל הכלי להכילו ולסובלו מבלי שישבר ויתבטל הכלי.

ונתחיל בתוך הספר, פרק ג- "ואמנם בבוא הכתר, נמצאת המלכות שלימה בכל אורותיה הפנימיים שהם הנרנ"ח, והנה עתה היו חסרים עדין כל

תפיסה והשגה.

והנה נמשיך מתוך דבריו של הרב, "והנה בהעלות הכתר מעלה, חזר והתעלם במקורו."

והנה הכתר, כאשר עלה ונתעלה אורו בשורשו אל המאציל העליון ב"ה, עלתה ספירת החכמה ותפסה את מקומו "הפנוי" וכאשר עלתה ספירת "החכמה" ממקומה אל מקום ספירת הכתר, הנה עלתה הבינה אל מקום החכמה שעתה פנוי, כלומר כל ספירה הלכה בעקבות הכתר ועלתה מעלה ממקומה, אל המקום העליון ממנה אשר הוא פנוי עתה עקב עליית אור הספירות אשר כל אחד עלה קומה למעלה מחבירו, וכן הלאה, הו"ק עלו לתפוס את המקום הבינה, והמלכות עלתה אל מקום הו"ק.

וממשיך בספר, "והנה בהתעלם הכתר במקורו, עלתה ונתעלתה החכמה אל מקום הכתר, והבינה אל מקום החכמה, וכן על דרך זה כולם, עד שנמצאה המלכות במקום היסוד, עד שאין בה במלכות אור כלל, ואז על ידי עליית המלכות אל היסוד קיבלה בחינת אור מקיף אחד אשר הוא כנגד בחינת "חיה" הפנימית."

והנה עכשיו אנו רואים את "סדר עליית הספירות השני", שאמרנו כי בתחילה נמצאה המלכות עם כלל שלימות אור הנרנ"ח שבה, והנה עכשיו בסבב השני, כאשר נתעלתה אל מקום היסוד, והלא יש בה כבר את כל חלקי הנרנח", הנה עתה במקום היסוד קיבלה היא בנוסף על שלימות חלקיה אור מקיף נוסף ממקום היסוד שהוא אור "החיה" והאור הזה בנוסף לנרנ"ח שכבר נשלם בה, הפך להיות אור מקיף נוסף עליה, כלומר, המלכות עולה, כאשר אחודים בה כבר כל חלקי הנרנ"ח כשלימות אור אחיד, ובמקום של היסוד הנה היא מקבלת בנוסף על כך אור מקיף נוסף שהוא אור "החיה".

המאציל לקבל ממנו תשלומיהם ואמנם עתה בחזרה, היה הכתר חוזר בתחילת כולם ונמצא יצא אחרון ונכנס ראשון, והמלכות היתה להיפך כי היא יצאה ראשונה ונכנסה אחרונה, וזה סוד הפסוק "אני ראשון ואני אחרון" וביאור פסוק זה יצדק בין בספירת כתר בין בספירת המלכות, אלא שזה היפך זה, והוא כמה שנאמר "כי אני הוא" הוא כינוי למלכות והיפוכו "אין" הוא כינוי לכתר."

יש לנו כאן מעט עיון לדקדוק בשפה העברית היא שפת הקודש, שהרי נאמר בתהילים "אשא עייני אל ההרים, מאין יבוא עזרי" וההדרגה היא על המילה "אין", וכאשר אנו משתמשים בשפת הקבלה אשר היא תרגום נסתר למילים מסוימות, כאשר נאמרת המילה "אני", הנה אנו מכוונים אל ספירת "המלכות", ובהיפוך האותיות של המילה "אני" כמו בפסוק "מאין יבוא עזרי", במילה "אין", אנו מכוונים אל ספירת "הכתר".

והנה מה דיוק ודקדוק לשוני זה בא להדגיש לנו בסוד הלימוד? והנה העניין, שכאשר נאמרת המילה "אני" אשר הכוונה בה היא לספירת המלכות, הכוונה היא "ליש" כלומר הוויה מהיעדר אל המציאות, היש הנימצא והגלוי לכל, ואילו המילה "אין" היא הדבר הנסתר יותר והעליון יותר אשר הוא ספירת "הכתר" המהווה בתוכה את כל המציאות והיא "הכותרת" את כל הספירות.

וזאת משום שבמלכות, אשר "ליית לה מן גרמא כלום" כלומר אין לה הארה כלל מעצמה, על כן היא דבר הנימצא "היש" "והמקבל" את אורו מן העליונים, אבל הכתר לעומת זאת, אשר הוא מעבר לתפיסה והשגת השכל האנושי, אשר עליו נאמר בפתיחת אליהו הנביא ע"ה, "ליית מחשבה תפיסה כך כלל", הוא הנחשב "כאין" לגבינו ביחס למלכות משום שאין בו שום תפיסה והשגה כלל, לעומת המלכות אשר כן "יש" בה

ספר - והנה חלום | שיעור יב'

הרואה מים בחלום

הרוחץ במים חמים - צרה תעבור עליו.

הרוחץ במים פושרים - שמחה יגיד.

שרוחץ במים קרים - נתמעטה צרתו ובשורות טובות יבואו לו.

ים מורה בדרך כלל בסוד הקבלה על סוף של משהוא לכן נקרא "ים סוף" וסוף הוא גם התחלה של משהו, כלומר ים מורה על מעבר לעולם הרוחני אשר אותו חוצים באוניה בסירה או בשחיה או באויר הכל תלוי על פי הזכויות של האדם ומראה הים הוא סוד המעשים שלו אם רואה את הים צלול סימן שהאדם צדיק עם רואה אותו סוער עם גלים גבוהים סימן שעומדים להתרחש לו גזרות קשות וצריך למתק את זה על ידי תפילה צדקה ומעשים טובים.

ים בקבלה נקרא בינה וחלום על ים מרמז גם על בריאת העולם, מכיוון שבהתחלה היה הכל ים עד שנקוו המים ותראה היבשה "ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן" ולכן מרמז על דברים שעומדים להתרחש.

הרואה שנפל לים - חולי יבוא לו ויתרפא.

שירוחץ בים ונטבע - עתיד ליפול ביד מלך רע וירע לו.

שרוחץ בים - השקט יגיד.

שרוחץ במים והמים מלוכלכים - יריב עם אדוניו.

שירוחץ הים להטביעו - יפול ביד אויביו וירעו לו.

שחסר הים - שר של אותו מדינה ימות.

שהלך לים ברגליו- לא ילך למקום אחר ביום ההוא.

הרואה שנטבע בים - חולי או אבדת ממון יגיד ואחרים אומרים צרה תעבור עליו וינצל.

הרואה מפל

מפל מראה על שפע של חסדים שאותו אדם עושה ויעשה.

הרואה באר בחלום

הַרְוֹאָה בְּאֵר בְּחֵלֹם, יִשְׁכֵּם וַיֹּאמֶר, (שיר ד)
"בְּאֵר מִיִּם חַיִּים", קִדְּם שִׁקְדָּמָנוּ פֶּסוּק אַחֵר,
(ירמיה ו) "בְּהִקִּיר בֵּיר מִיָּמֶיךָ".

אמר רבי חנינא: הרואה באר בחלום רואה שלום שנאמר:

"ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים".

רבי נתן אומר: "מצא תורה" שנאמר: "כי מוצאי מצא חיים" וכתיב הכא באר מים חיים רבא.

אמר חיים ממש אמר רבי חנן: "שלש שלומות" הן: נהר, צפור, וקדרה.

נהר דכתיב הנני נוטה אליה כנהר שלום.

מרחץ

הרואה מרחץ - ינצל מצרה ואחרים אומרים טוב לו.

הנכנס למרחץ - ינצל מאנשים רעים.

שהוא בעל מרחץ - יהיה בגדולה שבני אדם יתפלאו ממנו.

שרחץ במרחץ - צרה תעבור עליו.

עצמו שיוצא מן המרחץ - ינצל מצרה.

ששט בתוך מקוה - יתחבר עם אנשים טובים.

הרואה עצמו בחלום

הרואה שהוא נחתך - חרון אף נסתלק ממנו.
המקיו דם מחוטמו - יתמעטו ימיו.
הרואה את עצמו חולה
ישמח באותה שנה.
הרואה לחייו שנשרו
יועצו רעתו מתים.
הרואה מצחו שבור צרה יגיד.

הרואה את עצמו נופל בחלום
גם לפעמים נרמה לאדם בשינה בחלום כאלו
הוא נופל.
ואחר כך מתעורר משנתו, גם זה מן השמים
שמציילין אותו מזה.

יחף

הרואה עצמו יחף - הפסד יגיד.
הרואה עצמו הולך יחף - סימן רע לו.

הרואה עין

אם חושש בעינו - רע לו.
אם שתי עיניו נושקות זו לזו - סימן שבעל את
אחותו (יתכן גם בגלגול קודם) כלומר: שהיא
והוא כשתי עיניים, ויעשה על כך (ניתן לקבל
את ספר התיקונים בפלאפון הנו"ל בתחילת
הפרק).
הרואה שבלע עין - סימן על שני אחים
שנתקלקלו בעבירה.
שעינו כואבת - אדם ירא שמים חולה.
ששתי העיניים כואבות - שתי אחים חולים.
(ויעשה הטבת חלום כמובא בהמשך הספר,
יתקן צדקה ויערוך פדיון נפש).

שינים

הרואה שגדלו לו שיניו - טוב לו ישועה גדולה
יבוא לו.

שן שחור - צרה תבוא בקרוב.

שמכים על שיניו - יהיה לו צער גדול.

שן מתנועע - חולי יגיד.

שנפלו שיניו הטוחנות - בנותיו או אחיותיו
ימותו (ויערוך הטבת חלום, פדיון נפש צדקה
ותפילה).

שן צומח - חולי יגיד.

שן מתנועע ונופל - מות יגיד ולזה נתפשט
המנהג להתענות עליו אפילו בשבת ורבים

הרואה את עצמו עף

אדם שחולם שהוא עף מעיד על כך שהוא
עובר דירה, אם הוא תלוי בין שמיים וארץ
סימן שלא נקבע המקום שאליו יעבור אבל
הוא בדרך לעבור דירה.

הרואה את עצמו באויר

אדם שחלם על עצמו שהוא עומד באויר בין
שמים וארץ - מן השמים מורים לו לאדם
לעשות תיקון לעוון הוצאת זרע לבטלה או
אפשר שמורים לו שהוא מבחינת טיפות קרי,
וצריך לעשות תיקון שם ביותר (ניתן לפנות
לישיבת זוהר הרקיע של הרב, לרכישת ספר
התיקונים 'האור הגנוז', בנוסף ניתן לקבל
ספר לתיקון קרי וחילול השם הנערך בשנה
מעוברת בטלפון 0527661162).

הרואה עצמו במקום גבוה

אהבת שרים יגיד.

שהוא משקיף ממקום גבוה - חיים ארוכים
יגיד.

רץ

הרואה את עצמו רץ בחלום - טוב לו.

הרואה חלקי גוף בחלום

ראש

שרוחץ את ראשו - ניצול מכל צרה.
הרואה את חוטמו [את האף]

זהר הרקיע

מותניו ולא היה שום פצע וחבורה הואיל וראה 3 פעמים שפסק וחזר וירד זה יורה על תענית שיתענה שלושה ימים דהינו ימים בלבד.

הרואה עצמו מטיל מימיו \ צואה בחלום הגמרא אומרת במסכת ברכות כל המתפנה בחלום סימן יפה הוא לו שנאמר "צועה להתפתח" הכוונה היא שהקליפות עזבו את אותו אדם.

הרואה בגדים בחלום

הַקֹּרֶעַ בְּגָדָיו בַּחֲלוֹם - קֹרֶעֶין לוֹ גִּזְרֵי דִינּוֹ. שפושט בגדיו - אם חולה הוא טוב לו. איבר בגדיו - הפסד יגיד. בגדים שחורים - צרה יהיה לו. שלובש בגד אדום - צרה תעבור עליו להענישו. שלובש בגדים לבנים - סימן למעשים טובים שנאמר: "אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו". השובש בגדי משי - יקנאו בו בני אדם. שהוא חגור משי - גדולה תהיה לו. לבוש בגדי אשה - עבר עברה. אשה שראתה שלבשה לבוש בעלה - היא יורשת אותו. שלובש מלבושים יקרים - גדולה תהיה לו ואם הפשיטן יורד מגדולתו. עצמו לבוש כסף וזהב - יעלה לגדולה שלא חשבו לעולם. שהוא תופר בגד - יורה הוראה ואחר אומר בנין בית יגיד כלומר שהוא מחבר חתיכה עם חתיכה כך התלמיד חכם המורה הוראה מחבר ומקשר מאמרים והדינים להוציא הדין לאמיתו. ואחר סבור שהחיבור הוא הוראה על חיבור האבנים זו עם זו לעשות הבנין. שנשרפו בגדיו - ירויח כלומר, חליפות יעשה לו במהרה וכשם שהשריפה מהרה כך וכו'...

אומרים:

אם יכאב לו כשנפלה - הוא סימן שימות אדם שיכאב לו מיתתו מאוד מאוד. ואם לא יכאב לו בנפילתו - סימן שימות אדם שלא יכאב לו מיתתו. שן שכואבת לו - קרובו חולה. השן שלו נופלת - בנו או קרובו מת. ששיני נער כואבים - יבוא לאב או לאם דם, ולאביו יהיה צער גדול.

המקיז דם מגופו.

שמקיז דם - עונותיו מחולים לו, לפי שעונות קרואים אדומים. המקיז דם מזרועותיו - הפסד מעט יבוא לו. שיצא דם מגופו ולא התגולל בו - חטאתיו מזכירים ויש אומרים חטאתיו מעבירים. שיצא דם מנחיריו שבאפו יחלה ויתרפא ואם נתלכלך בדם הפסיד ממנו פירוש: הדם הוא סימן למעות (כסף) ולכן כשראה דם מנחיריו הוא סימן שיוציא המעות שהרויח בזיעת אפו בחולאים. ויש אומרים הוציא דם מנחיריו - יתרפא לפי שהדם היוצא מנחירי החולה הוא סימן רפואה ואם נתלכלך בדם הפסיד ממנו להורות כי זולת אלו ההוצאות היה יכול להתרפאות. שישתין דם - אשתו מפלת נפלים. ששתה דם - ינצל מצרה הדם יורה אוצר כי הדם יורה זהב כי בעד הזהב פעמים רבות נחסר ממנו. הרואה בחלומו - שהיה שותת דם ויורד מראשו על פניו ועל גופו ועל מותניו ולא היה בראשו שום פצע וחבורה כלל ואחר כך פסק הדם ורחץ אותו ואחר כך חזר ושתת הדם כך שלוש פעמים - החולם צריך להתענות 3 ימים על פי מה שאמר האר"י הקדוש זצ"ל בכוונת האכילה, לכן רמזו לו מן השמים שיתענה שכן ביום התענית המזון יורד מן המוח עד למטה ולכן ראה שהדם היה שותת ויורד מראשו ועד

ששט במעין - יתחבר עם איש צדיק.

הרואה שיושב בספינה קטנה - שם טוב יוצא לו.

שיושב בספינה גדולה - שם טוב יצא לו ולכל משפחתו, וזאת שהספינה הולכת בכלל העולם ואם היא גדולה הולכת יותר.

ספינה עם תורן בים הגדול - ינצל מכל צרה. שנכנס לספינה גדולה - ילך לארץ רחוקה ואחרים אומרים הוא זורעו מן העולם הבא.

שנכנס לספינה קטנה - הוא מן העולם הבא. שהוא עומד בספינה קטנה - טוב לו ונעשה אב לבני עירו.

הרואה ספינה שטבעה - ינצל מכל עוונותיו וחטאיו הלכו במצולות ים וינצל מדינה של גיהנום, וישמר מחטאים מכאן והלאה.

הרואה לבנה, ירח

ירח - מלוכה או ממשלה.

בארץ - טובה יהיה לו.

שהשמש והלבנה לקו - קצף גדול יהיה על אותה מדינה. או חולי להם.

שהוא נושק את הירח - סימן שיבוא על אשת ישראל שנמשל לירח.

לבנה שלקתה - קצף גדול יהיה על אותה מדינה.

הרואה חמה, שמש

חמה ולבנה בארץ - טוב יהיה לו.

חמה שלוקה וגם הלבנה לקתה - קצף יהיה על אותה מדינה.

חמה בשני מקומות בריקע - יחכם.

כוכבים

הרואה כוכבים - ריוח יגיד.

כוכבים סדורים בשמים - טוב ימצא האיש ההוא.

כוכבים דעוכים - ינוס מן המחלוקת.

העומד ערום בחלום

העומד ערום בחלום, מחוץ לארץ ישראל - עומד בלא חטא.

בארץ ישראל - ערום בלא מצות, - בושה וצרה יגיד.

הרואה שיער בחלום

תגלחת- המגלח ראשו בחלום

הרואה תגלחת בחלום, ישכים ויאמר, (בראשית מא) "ויגלח ויחלף שמלתיו", קדם שיקדמו פסוק אחר, (שופטים טז) "אם גלחתי נסר ממני כחי".

המגלח שיער ראשו וזקנו בחלום - סימן יפה לו ולכל משפחתו.

הרואה שמשחית בשערו ואין בראשו שיער אלא קצוץ בלבד - טוב לו.

הרואה שיש לו שיער כשיער אשה - דברו עליו דבר מכוער.

הרואה יסורים

הרואה בחלום יום הכפורים או יסורים - סימן מות.

הרואה עצמו ישן

ישן בחלום - טוב לו.

עצמו ישן תחת אילן הקב"ה יהיה בעזרו.

הרואה מראות טבע בחלום

הנכנס לאגם בחלום נעשה ראש ישיבה.

הרואה עצמו שט

שהוא שט בנהר או בים, אם הים גדול שהוא מרומם גליו, אותו האיש יהנה ממלך גדול ורב.

ששט בים - יתחבר עם אנשים טובים.

הרב הם מחזרים על שמועתם וזה מסביר להם
מה שלא הבינו מהרב.

אילנות נתלשים - מלחמה ופחד יגיד.
עצים ארוכים - שובע ושלוש יגיד.

אש

הרואה שנופל באש - יעזוב רצון הבורא
יתברך כלומר: שהוא מזומן לאש של גיהנום,
לכן ימהר לשוב בתשובה ויעשה תיקונים על
חטאיו כתיקוני שוכבים, תיקוני ברית קודש.
(ניתן לשיג את ספרי התיקונים בפלאפון
הנ"ל).

אש מונח על הסד כמו בנר ויוצא - יורה
ענינים רבים כפי הענין.
אש המוכן לשרוף ולחבל - יורה על רע
הנשלח מה' לעם או למושל.
אש בתוך עששית דולקת - אישה חדשה יקח.
ואם ראה שהיא כבויה - בר מינן.
שביתו נשרף באש - מחלוקת יהיה לו.
אש בכבשן או בתנור - דברים רבים יהיו לו.

עיר

הרואה עצמו בעיר בלא חומה - צרה תעבור
עליו.

עפר - חול

הרואה שמחזיק עפר בידו - רע יגיד פירוש
שהוא רמז לקבורה.

היושב בערכה קטנה

שם טוב יוצא לו בעריכה גדולה לו ולכל
משפחתו.

הרואה הר בַּחֲלוּם

יִשְׁכֵּם וַיֹּאמֶר, (ישעיה נב) "מֶה נֶאֱוָו עַל
הָהָרִים רִגְלֵי מְבֹשֵׁר", קִדְּם שִׁיקְדָּמְנוּ פֶּסוּק
אַחֵר, (ירמיה ט) "עַל הָהָרִים אֶשָּׂא בְכִי וְנָהִי".
הרואה עצמו עומד על ההר - יעלה לגדולה.

כוכבים שנפלו מן השמים - עם גדול ימותו
במלחמה.

הרואה נהר בחלום

ישכים ויאמר: "הנני נוטה אליה כנהר שלום"
קודם שיקדמנו פסוק אחר כי יבא כנהר צר.

הרואה גשמים

חלום על גשם יכול להתפרש בשני כיוונים.
בקבלה ישנם שני סוגים של מים מים דכורים
ומים נקביים, ירידת גשם נקרא מים דכורין
(זכריים), זהו שפע שיורד בעקבות תפילה,
פירוש: אם יורד גשם רך אז התפילה התקבלה
ויורד שפע, ואם חס ושלוש לא התקבלה
תפילתו הגשם יורד בזעף.
כאשר יורד על החולם גשם זלעפות סימן
שהולכות להיות לחולם צרות גדולות.
כאשר הגשם הוא חלש ורך סימן ששפע גדול
צפוי לחולם.

הרואה גשמים - ריוח יגיד.

גשם שיורד לא בזמנו בזעף - גזירה תבוא על
העיר.

גשמים יחד עם ברקים ורעמים - טובה תהיה
על אותה מדינה..
הרואה שלג בקיץ
סימן יפה לו.

ברקים

הרואה ברקים ורעמים ללא מטר - ה' כועס על
אותו דור כי עושים חטאים.
הרואה ברקים ורעמים עם מטר - טובה תהיה
על אותה מדינה.

הנכנס ליער בחלום

נעשה ראש לכני כלה. פירוש: שהיער יש בו
אילנות גדולים וסמוכים זה לזה והוא סימן
לרב שמפרש לתלמידים ההלכה ואחר שהולך

שיעורי השבוע עם הרב שמעון דהן שליט"א

הדלקת נרות

עיר	הדלקה	יציאה	ר"ת
י"ם	19:09	20:29	21:01
ת"א	19:29	20:31	21:03
חיפה	19:23	20:33	21:05
ב"ש	19:27	20:29	21:01

ישיבה ללימודי פנימיות התורה והסוד
ע"ב שיטת האר"י הקדוש

המקובל רבי שמעון דהן שליט"א

כולל זהר הרקיע יום ראשון בשבת שיעורי ערב LIVE

אמת ליעקב - 10:00
 שמן ששון - שער הכוונות - 10:30
 שער רוח הקודש - 11:00
 עץ חיים - שמן ששון - 11:30

LIVE

כולל זהר הרקיע יום שני בשבת שיעורי ערב LIVE

אמת ליעקב - 10:00
 שמן ששון - שער הכוונות - 10:30
 שער רוח הקודש - 11:00
 עץ חיים - שמן ששון - 11:30

LIVE

כולל זהר הרקיע יום שלישי בשבת שיעורי ערב LIVE

אמת ליעקב - 10:00
 שמן ששון - שער הכוונות - 10:30
 שער רוח הקודש - 11:00
 עץ חיים - שמן ששון - 11:30

LIVE

כולל זהר הרקיע יום רביעי בשבת שיעורי ערב LIVE

אמת ליעקב - 10:00
 שמן ששון - שער הכוונות - 10:30
 שער רוח הקודש - 11:00
 עץ חיים - שמן ששון - 11:30

LIVE

כולל זהר הרקיע יום חמישי בשבת שיעורי ערב LIVE

אמת ליעקב - 10:00
 שמן ששון - שער הכוונות - 10:30
 שער רוח הקודש - 11:00
 עץ חיים - שמן ששון - 11:30

LIVE

מוצש"ק

פרשת השבוע בזהר הקדוש
 אברהם
 כפר יונה

LIVE

שבת קודש

תפילה ושעור מרכזי ביה"כ אוהל רחל
 תלפיות 19 רמת גן 13:45
 מנחה בשעה 13:00 בשעון חורף (עזרת
 נשים פתוחה)
 13:30 גמרא עין יעקב זוהר והלכות
 לשון הרע (גברים/נשים)